

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum gradus affinitatis extendantur sicut gradus consanguinitatis? 8

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

mem propagatio per se comparatur ad consanguinitatem: quia ex ea immediate consanguinitatis vinculum contrahitur: sed ad affinitatem non comparatur nisi mediante consanguinitate, qua est causa eius. Inde cum gradus continentia per propagationem carnis distinguuntur, distinctione graduum per se & immediate competit consanguinitati, sed affinitati mediatae consanguinitate. Et idem ad inueniendum gradus affinitatis est regula generalis, quod quanto gradu consanguinitatis attinet mihi vir, toto gradu affinitatis attinet mihi vxor.

Ad primum ergo dicendum, quod gradus in proximitate continentia non possunt accipi, nisi secundum ascensum, & descensum propagationis, ad quam comparatur affinitas, nisi mediante consanguinitate: & idem affinitas non habet gradus per se, sed iuxta gradus consanguinitatis.

Ad secundum dicendum, quod filius affinis meæ a matrimonio, non per se loquendo, sed quasi per accidens, dicebatur antiquitus affinis. Vnde prohibetur a matrimonio magis propter publicæ honestatis iustitiam, quam propter affinitatem: & pro hoc etiam ea prohibitio nunc est reuocata.

ARTIC. VIII.

Itum gradus affinitatis extendantur sicut gradus consanguinitatis?

227
§. affinitatis, in-
stit de na-
tus.

Dicitur sic proceditur. Videtur, quod gradus affinitatis non extendantur, sicut gradus consanguinitatis. Quia vinculum affinitatis est minus forte quam consanguinitatis, cum affinitas ex consanguinitate causetur in diversitate speciei, sicut à cœlo a terra, à terra a cœlo. Sed quanto fortius est vinculum, tanto durat. Ergo vinculum affinitatis non durat usque ad gradus, ad quod durat consanguinitas.

¶ Præterea, Ius humanum debet imitari ius diuinum. Sed secundum ius diuinum aliqui gradus consanguinitatis erant prohibiti, in quibus gradibus a matrimonio non impediebat: sicut patet ^{*Deuter.} 25. & R. 4. th. 4.

Hh 4 de

de vxore fratri quam aliquis poterat ducere in uxorem ipso defuncto, non tamen propriam sororem. Ergo & nunc non debet esse prohibitio æqualitatis de affinitate & consanguinitate.

SED contra, Ex hoc ipso est aliqua mihi affinis, quod meo consanguineo est coniuncta. Ergo in quocumque gradu sit vir mihi consanguineus, in illo gradu est mihi affinis: & sic gradus affinitatis computari debent in eodem numero sicut gradus consanguinitatis.

RESPONDEO dicendum, quod ex quo gradus affinitatis sumuntur iuxta gradus consanguinitatis, oportet quod tot sint gradus affinitatis, quot sunt gradus consanguinitatis. Sed tamen quia affinitas est minus vinculum, quam consanguinitas: filius & olim & nunc dispensatio sit in remotis gradibus affinitatis, quam in remotis gradibus consanguinitatis.

Ad primum ergo dicendum, quod illa minoritas vinculi affinitatis respectu consanguinitatis faciat variationem in genere attinentia, non in gradibus. Et ideo illa ratio non est ad propositum.

Ad secundum dicendum, quod frater non poterat accipere vxorem fratri sui defuncti nisi in casu, scilicet, quando moriebatur sine prole, ut suscitaret item fratri suo, quod tunc requirebatur, quando per propagationem carnis cultus religionis multiplicabatur: quod nunc locum non habet. Et sic pater, quod non ducebat eam in uxorem, quasi gerens propriam personam, sed quasi supplens defecit fratri sui.

ARTIC. IX.

vtrum coniugium contractum inter affines, vel consanguineos semper sit dirimendum?

228

Ad nonum sic proceditur. Videlur, quod coniugium quod inter affines, vel consanguineos est contractum, non semper sit per diuortium dirimendum. Quia quod Deus coniunxit, homo non separabit. Cum ergo Deus facere intelligitur quod facit Ecclesia, quæ quandoque tales ignoranter coniungit, videtur